

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK

Konzorcij „Jutra“

S konzorcijem, ki se je že ustanovil, je dobilo „Jutro“ trdno podlago, osiguran mu je obstoj in v kratkem začne zopet izhajati vsaki dan.

Kdor hoče pristopiti v konzorcij „Jutra“, naj se javi na naslov; Konzorcij „Jutra“, Trst, poštni predal št. 411, ki mu pošlje vsa potrebna pojasnila. To pa že sedaj izjavljamo — z ozirom na zlobne notice v „Dnevu“ in „Slovincu“ — **da člani konzorcija ne prevzamejo nobenega drugega jamstva kot to, da bodo vplačali deleže, ki jih podpišejo**, ti deleži so pa: po pet, po deset, dvajset in petindvajset kron za podporne in petdeset kron za prave člane.

Deleži so majhni, ker hočemo omogočiti vstop v konzorcij vsakemu prijatelju „Jutra“ in ti po večini niso premožni ljudje. Konzorcij je zasnovan na najširši demokratični podlagi, ker samo na ta način ostane „Jutro“ za vselej neodvisen list, ki ne bo sklepal kompromisov z razmerami, temveč bo hodil mirno po svoji od začetka obstoja jasno načrtani poti.

Delitev ali združitev Primorja?

Naši Italijani so čudni ljudje. Zabili so si že zdavnaj v glavo, da je vsa jadranska obala njihova in negirali so obstoj našega naroda na Primorskem, smatrali so Goriško, Trst z okolico in Istro za svojo posest in so na vse mogoče načine ovirali naš narodni razvoj v teh pokrajinah, zaničevali in — z vladno pomočjo zatirali so nas, ker so upali, da se jim s časom posreči zatreti nas.

Iz obmorskih mest, kjer so Italijani še obdržali svojo hegemonijo, so hoteli — kako neneravno in nemogoče je to! — prodirati proti ozadju teh obmorskih mest in italijanizirati slovenske in hrvatske kraje in mnogi Italijani se pri vseh neuspehih, ki so jih doživeli pri vseh svojih ogromnih naporih še vedno udajajo sanjam, še vedno upajo, da to tudi dosežejo.

Pametnejši, treznejši Italijani ne sanjajo več o italijanizaciji Primorja, ker vedo, da se to ne da doseči, nasprotno, prišli so končno do edino pravega prepričanja, da je veliko naravnost, da si Slovenci in Hrvati osvojijo še italijanska obrežna mesta, in zato se je pojavil predlog za delitev Primorja v slovensko-hrvatski in italijanski del in sicer je sprožil ta predlog „L'Indipendente“ najradikalnejši italijanski list v našem Primorju.

To je značilno, ker to pomeni, da postajajo polagoma pametni tudi največji naši nasprotniki, ki o kakem sporazumu med Italijani z ene in Slovenci in Hrvati z druge strani nikdar niti slišati niso hoteli, ker so naš obstoj na Primorskem ali popolnoma ignorirali, ali so nas pa smatrali za divjake, s katerimi oni ne morejo paktirati, temveč nas morejo samo civilizirati, t. j. poitalijančiti.

Drugo je pa vprašanje, ako je ta predlog za nas sprejemljiv. Za Italijane bi bila delitev Primorja morda dobra in koristna, ker bi se ustvarila nova dežela, ki bi bila vsaj po večini italijanska — popolnoma

italijanske dežele iz posameznih kosov Primorja ni mogoče ustvariti — Slovenci pa ne samo, da se ne moremo navduševati za razkosanje Primorja, temveč moramo stremeti za tem, da se deželni zbori: goriško-gradiščanski, tržaški in istrski združijo v enega, da se napravi iz celega Primorja ena dežela, v kateri bomo imeli Slovenci že sami za sebe relativno večino, ker samo na ta način bomo lahko čuvali pred potujčevanjem tudi naše manjšine v mestih, ki so po večini italijanske.

Naša stremeljenja ne gredo za tem, da bi zatirali Italijane in jih slovenizirali. Naj imajo oni svoje šole za svoje otroke, naj imajo svoje pravice, ali zato morajo tudi oni priznavati nam naše pravice, kar se pa zgodi samo, ako oni ne bodo v nobenem deželnem zboru na Primorskem v večini, ker oni so že taki, da postanejo povsod, kjer so v večini — zatiralci.

Združitev vseh treh deželnih zborov v Primorju bi se izvršila prav lahko, posebno ker je takointako tudi eno samo namestništvo za vse Primorje. Slovincem se take združitve ni treba čisto nič bati, ker četudi morda ne bi odločevali v skupnem primorskem deželnem zboru takoj od začetka, bi se kmalu doseglo tudi to, vsekakor bi pa že v začetku bili v skupnem deželnem zboru tako močni, da se proti nam ne bi moglo vladati in čudno se nam zdi, da se pri nas na temu vprašanju ne poveča ova pozornost, ki jo zasluži, čudno je, da voditelji naše oficijalne narodne politike še niso izrekli svojega mnenja o tem, vsaj „Edinost“ se je pred nedavnim, ko je pisala o tem, bala izreči se za združitev deželnih zborov in proti njihovi združitvi, temveč se je izrekla same proti kreiranju nove dežele na Primorskem, sestavljene iz samih vsaj po večini italijanskih primorskih krajev.

Od združitve primorskih deželnih zborov moremo imeti Slovenci samo koristi in zato bi morali delovati z vsemi silami na tem, da se to tudi izvrši. Proti italijanskemu predlogu za delitev Primorja, naj stopi naša zahteva po združitvi Primorja!

Stala je sredi sobe. Nosila je še vedno žalno obleko, ki je ni hotela sleči niti v poročni noči. Komaj da se je poznala na njej sled starosti. Samo osiveli lasje so pričali o letih, ki so ji težila čelo; toda zakrival jih je črn pajčolan. Bila je ona, da, ona! Čutila sta, da blaznita.

„Marija Kroamartova!“ je zaječal Ronšrol z glasom bolnika v deliriju.

In Sent-Andre je ponovil:

„Marija Kroamartova!“

V tem trenutku ju je prešinilo kakor strašen sunek: prikazen je govorila!... In govorila je tole:

„Marija Kroamartova je mrtva.“

To veste dobro, Kajetan de Ronšrol. Tudi vi veste to, Albon de Sent-Andre. Mrtva je, kajti vidva sta jo umorila. Pravim vama, da je Marija Kroamartova mrtva, pojdiva z mano, da vama dokažem.“

Stopila je proti njima. Obrnila sta se iz sobe, stiskaje se k steni in držeča se še vedno za roko. Prikazen je šla mimo njiju, ne da bi ju pogledala.

Ronšrolu je prišlo na um, ali se ne bi bilo bolje ubiti na mestu, samo da uide tej grozi, ki mu je razjedala možgane.

Sent-Andre si je gladil glavo z brezumno gesto. Toda lasje so mu ostali naje-

Slovenski delavci!

Iz delavskih krogov smo prejeli: Znamo vam bo, da se je ustanovil konzorcij lista „Jutro“. V ta namen se je vršil že en sestanek, na katerem je precejšnje število članov pristopilo k konzorciju in vsi so z navdušenostjo pozdravili to lepo misel.

Umeje se, da so bili na sestanku po večini sami delavci, saj se za „Jutro“ noben bolj ne interesira, kakor pa ubogi delavec, ki je trpinčen od vseh strani. „Jutro“ pa je že od nekdaj, odkar obstoji, stalo na strani onih, ki se jim godijo krivice. Saj se noben list ne zavzame za slovensko delavstvo razun „Jutra“. Kar imamo na Slovenskem listov, so vsi meščanski od strank odvisni listi.

Delavstvo noben ne mara in tudi ne sme braniti. Saj to živo vidimo na primer v Trstu. Kateri list pa brani slovenske delavce v Trstu? Mari „Edinost“? Ne. „Edinost“ nikdar ne napiše kaj proti onim faktorjem, ki delavstvo izkoriščajo. Pa saj tudi ne sme, ker so v političnem društvu „Edinosti“ po večini člani, ki imajo delavstvu nasprotno interese. Zato je potrebno, da list, ki je neodvisen in kot tak tudi lahko nastopi proti slovenskim izkoriščevalcem, ala Martelanc, ki jemlje na delo regnikole, a je celo odbornik pol. društva „Edinosti“ in mestni svetovalec voljen od slovenskega delavstva, **se vzdrži in napreduje**. Če bi „Jutra“ ne bilo več, kdo bi potem razkrinkaval vse to, kdo branil slovensko delavstvo? Slovenski delavci, storite svojo dolžnost in pristopite k konzorciju „Jutra“. Vemo, da se vam godi slabo pri sedanjih draginjah zato pa tudi ne moremo zahtevati, da bi bog ve koliko žrtvovali. Darujte malenkost, vzemite najnižji delež, ki ga lahko plačata v tedenskih ali pa mesečnih obrokih, kakor pač morete. Slovenski delavci storite svojo dolžnost nasproti „Jutru“, da se bo še bolj razvilo in tako ustrezalo vsem vašim zahtevam!

Ljubljana-Kranjsko.

Našim cenjenim ljubljanskim naročnikom. Zadnje dni smo se pripravili, da so se spravili vsi sovražniki „Jutra“ na delo, da izpodrinejo „Jutro“ iz Ljubljane. Kar bo marsikoga v naprednih vrstah presenetilo, je pri tem skupnem navalu to jako značilno za ljubljanske razmere, da so se za ta boj našli bratci iz „Učit. tiskarne“ in iz „Katoliške tiskarne“. Nekdo, ki se ima ravno „Jutru“ največ zahvaliti, da je danes dospel na mesto, na katero bi brez „Jutra“ nikdar ne prišel, izkazuje svojo hvaležnost med raznimi drugimi malo priporočljivimi načini tudi na ta način, da oskrbuje v glasilih „Katoliške tiskarne“ kar se v „Učit. tiskarni“ vendar ne upajo objaviti. Po gostilnah se potika cela čreda plačanih agitatorjev, ki hujskajo proti „Jutru“ in ropotajo s hrumečo reklamo za ljubljansko „Meglo“. V središču, v toliko hvalisanem „srou“ Slovenije je nastal pravcati barabški boj, pa ne mar proti sovražniku Nemcu, ali klerikalcem, marveč boj proti tistemu listu, ki je bil prvi in edini, ki je šel in gre še nevstrašen proti narodnemu in sovrtniku napredne ideje. Izprva smo mi-

ženi. Prikazen je začela stopali po stopnicah.

„Pojdimo!“ je dejala prikazen, obrnivša se nazaj.

Zgenila sta se in šla za njo. Z vsemi svojimi silami in vso svojo voljo sta se poizkušala upreti njenemu vplivu. Toda volja prikazni je bila nedvomno močnejša: sledila sta ji, držeča se venomer za roko, in kakor nekdaj isti zločin, ju je nocoj priklepala drugega k drugemu ista groza. Korakala sta, ne vedoča, kam, slepo v noč, z očmi uprtimi v temno prikazen, ki ju je vlekla za sabo.

Ta pot je bila podobna hudim sanjam. V njunih mislih je divjal vihar, ki jima ni puščal časa za prevdjarjanje.

Prikazen je stopila skozi hišna vrata na ulico. Tudi onadva sta prestopila prag, in vrata so se zaprla za njima. Lagard s svojima tovarišema ju je gledal, kako sta šla mimo njega. Hotel je priskočiti in vprašati, kaj se godi. Toda videl je njiju obraza tako mračna in spačena, da je osupnil in obstal. Zaslutil je, da se godi nekaj čudnega in strašnega, nekaj, ker stoji zunaj možnosti in resničnosti — in v neizrekljivem strmenju je gledal za fantastično družbo. Prikazen je stopala z enakomernimi koraki in se ozrla včasih ter dala znamenje svo-

slili se izpostaviti v ta boj, toda pri bližnjem poznavanju oseb in sredstev tega **za Slovence najostudnejega boja** smo se odločili raje ne umazati se ob taki gnusobi. Storili pa smo kakor nam je tudi za ostale zveste naročnike žal, ki se po gnusobi tega boja ne dajo uplivati, da prenehamo z žrtvami, ki smo jih doslej trpeli na ljubo našim stalnim naročnikom. Vzdrževanje naročnikov združeno s pošiljanjem lista na dom nas stane vsak teden do 70 kron, ne glede na to, da mora vodstvo podružnice marsikatero grenko preslišati, ker se dobe včasih raznašale, ki lašč nagajajo s tem, da lista ali sploh ne nesejo naročniku, ali pa ga le neredno donasajo. Naročniki, ki nimajo pojma, kakšen križ je z nekaterimi raznašaleci, vračajo potem vso krivdo le na upravo lista. Z ozirom na navedene važne razloge smo sklenili, da od **1. maja dalje za enkrat prenehamo z raznašanjem lista na dom in da se na podrobno prodajo lista omejimo, oziroma prodajo lista razširimo le na trafike**. Kdor je pravi „Jutrovec“, temu ne bo težko napraviti spotoma par korakov v bližnjo trafiko kjer si kupi list. **Le naročnikom, ki so vplačali naročnino v večjih na primer četrt ali polletnih obrokih: se bo list tudi za naprej dostavljal na dom**. Le v slučaju, da bi se najkasneje do 26. t. m. priglasilo toliko novih naročnikov, da bi te dosedanje žrtve laglje prenesli, hočemo še nadalje vzdrževati dosedanje razpošiljanje lista.

Z današnjo številko smo brez pardona ustavili vsem tistem list, ki naročnine vkljub vsem opominom še niso vplačali. Nekateri zahtevajo ne le vse mogoče, nego tudi vse nemogoče, a na to se pa ne spomnijo, da sami ne izpolnijo niti prve dolžnosti: tisto plačati vsaj za nazaj, če jim je z ozirom na zadnje krize res toliko, da bi ga plačalo tudi v naprej in ravno s tem onemogočili take krize. Slovincem, katerim ni prav nič žal, če v pol ure zaigrajo stotake ali mečejo proč denar za nepotrebne stvari, je včasih do smešne ganljivosti žal, če mislijo da „žrtvujejo“ poldrugo krono za list.

Vsem društvom in zavodom v primerno ravnanje. Kar smo že opevovano naglašali, ponovimo z ozirom na nekatere slučaje došlih pritožb še enkrat: „Jutro“ se prav rado zanima za slovensko društveno življenje. Toda že z ozirom na slučaj ljubljanske gostilničarske zadruga, ki je izrabila liste za reklamo za občni zbor a na občnem zboru pa poročevalce listov postavila na cesto, se principijelno **ne vdeležimo nobene društvene prireditve, kamor se nas ni izrečno povabilo**. — Kdor še danes ne pozna „Jutra“, čemu naj ga „Jutro“ pozna? Kakor drugi, tako mi, ponujali se ne bomo nikomur!

O razmerah pri okrajni bolniški blagajni v Ljubljani smo dobili več pritožb. Glede nekega posebno ta človekoljubni zavod preporočljivega slučaja poročamo obširneje v prihodnji številki.

Vodovodne sleparije v Kandiji. Kakor se nam iz Kandije poroča, je dobil „župan“ Zure od deželnega odbora posebno pohvalo, da je njegova občinska blagajna

jima obsojencema.

Tako je dospel na pokopališče Nedolžnih in stopila nanj. Maršal in veliki profos sta ji sledila... Lagard je gledal oddaleč, kaj bo.

Ronšrol in Sent-Andre sta se krčevito stisnila za roke.

„Proti grobu gre!“ je zahropel veliki profos.

„Da. Proti svojemu grobu!“ je dehnil maršal.

„Ne pojdiva za njo...“

„Zbeživa s pokopališča...“

Prikazen pa se je obrnila proti njima in jima dala znamenje.

Bila je pri grobu. Zločinec sta obstala deset korakov pred njo. Sklenila sta bila trdno, da rajša pogineta, kakor da bi se genila z mesta. Strašna, vrtoglava misel, da ju hoče prikazen spraviti v grob in da ju je zvalila semkaj, da ju odpelje živa v smrt, jima je rila po možganih.

Držala sta se kakor dva otroka in se opirala drug na drugega, dočim so jima bujile oči na prikazen.

„Niti koraka dalje, Sent-Andre!“

„Ne! Če naju pokliče, ubij me, Ronšrol!“

LISTEK.

Ljubimca pariška.

(Nadaljevanje „Nostradama“).

X.

Strah.

Nič več nista mislila na svoj strah; vsaj zdelo se jima je, da ne mislita nanj. Samo Roajal de Borever jima je blodil po glavi. Treba je bilo preiskati sobe vse po vrsti; ako ga ne najdet, se je moral Lagard zmotiti in se je skril Borever v kateri izmed sosednjih hiš. Sa misel jima je olajšala srce. Napotila sta se naravnost proti srednji sobi. Ronšrol je odprl vrata.

Tisti hip pa sta obstala obadva kakor okamenela. Groza, ki sta jo pravkar še tajila, jima je skočila mahoma za tilnik. Strah, ki sta ga hotela pozabiti, je udaril v silnem valu v njiju razburjeni duši. Niti toliko moči, jima ni ostalo, da bi se bila umoknila in zbežala. Z naježenimi lasmi in izbuljenimi očmi sta prijela drug drugega za roko ter zaječljala:

„Marija Kroamartova!“

tako v vzornem redu, da so iz nje izginili zneski, ki so bili plačati v l. 1907. in so se letos še enkrat izterjivali. Ker imamo v konkretnem slučaju g. Laknerja v Kandiji dovolj dokazov za to, da je Zure res zaslužil še pohvalo od deželnega odbora, si štejemo v dolžnost, to gospodarstvo pod okriljem deželnega odbora pokazati v pravi luči. Kdor ima v tej zadevi še kaj na sru, se lahko osebno zgleda pri uradniku naše ljubljanske podružnice, ki se te dni nahaja v Novem mestu.

Žive razmere v pogrebem društvu. Dodatno k poročilu pod tem naslovom smo prejeli še eno zanimivo poročilo, katerega pa radi pomanjkanja prostora priobčimo ob prvi priliki. Med tem pa si dovoljujemo na g. predsednika tega društva vljudo vprašanje, kdaj bo sklical že več kot pred 1 mesecem obljubljeni izredni občni zbor.

Ljubljanske bedake v prisilno delavnico. Jutrovim bralcem že dobro znani koncipist pri novomeški politični oblasti, nekoliko nervozni gosp. Golija je nagrozil, da pošlje vse ljubljanske bedake v prisilno delavnico. Za ljubljanske bedake pa smatra g. Golija samovoljno pošilja 12 letne dečke v prisilno delavnico in da izreka obsodbe, o katerih njegov šef gospod baron Rechbach izve še le po časopisih. — Torej kdor se v Ljubljani ne strinja z Golijevo diktaturo, naj se kar pripravi, da ga lepega dne pošljejo v prisilno delavnico. Vendar mu hočemo še pravočasno preskrbeti, tej nevarnosti primerno pojasnilo.

Občni zbor deželne zadruge izdelovalcev sodavice na Kranjskem se je vršil v četrtek 18. aprila v Ljubljani. Ker nismo prejeli uradnega vabila, se zborovanja tudi nismo udeležili in tudi samo registrovamo ta občni zbor.

Križ in težave z našimi posli. Razmere, kakor so v zadnjih letih nastale med gospodarji, oziroma gospodinjami in posli, so tako dalekosežne in splošne važnosti, da je neobhodno potrebno o njih izpregovoriti čisto resno, odkrito besedo. Kot odkriti prijatelji delavskih slojev smo se odločili tem razmeram posvetiti posebno pozornost. Tako kot se razmere zdaj, ne more in ne sme dalje iti. Pri teh razmerah vidimo dan na dan globokeje rane pri vsakem gospodinjstvu bodisi na deželi, bodisi v mestih. Kdor ima danes še količjak po sestavi, je naravnost primoran, ga razprodati in razkosati, ker ali sploh ne dobi več poslov, ali pa le takih, ki delajo samo na to, da gospodarje ugonobe. Pa radi tega bi se mi kot preje zastopniki delavstva, nego gospodarjev, ne spuščali vsaj tako globoko ne, v asanacijo teh razmer. Toda mi vidimo, da se prav nič bolj ne godi tistim malim gospodarjem in gospodinjam, ki jih moramo prištevati k delavstvu, k tistim nižjim slojem, ki so najbolj potrebni imeti odkritega zagovornika v javnosti. To dejstvo, ki ga tudi najbolj vestna socialna demokracija ne more utajiti, pa nas kliče na dolžnost, da se z vso brezobzirnostjo lotimo vprašanja o teh razmerah. Na te razprave iz peresa dobrega poznavalca razmerja med gospodarjem in posli na deželi posebno pa v mestih, opozarjamo naše čitatelje že danes. Ako sodba na račun poslov ne bo izvenela ravno laskavo, se nam od strani poslov ne sme zameriti, ker mi smatramo to nepristransko sodbo edino le v prid poslov samih. Kajti tudi njih stremjenje gre za tem, da si danes ali jutri oskrbe svoje domače ognjišče, da iz posla postanese samostojni in da kot taki zopet potrebujejo poslov, torej tistih moči, ki so jih vržili sami, ko so še služili drugim. Poselsko vprašanje je danes po celem svetu najbolj aktualno vprašanje in tega se lotimo že v prihodnjih številkah.

Prikazen se je obrnila proti njima. Razloženo sta videla njen blede obraz, ki ga je delala mesečina še bledejšega. Samo to lice sta videla, nič drugega okoli sebe. Zdaj pa je prikazen izpregovorila:

„Marija Kroamartova je mrtva. Zakaj sta jo klicala?“

Bila sta komaj še živa. Odprtih ust sta gledala in poslušala.

„Mrtva sem. Saj vesta to. Vem, da vesta. Vidva sta me umorila. Franc je bil samo bodalo, ki me je zadelo. Vidva sta bila glava, ki je zamislila mojo smrt. Zdaj sem mrtva, in to je moj grob...“

Poslušajta, kaj je dal vajin gospodar Henrik vklesati na moj nagrobni kamen: Tukaj počiva Marija... Naj bi z višine nebes oprostila njim ki so jo umorili... Živi jo obljublajo maščevati.“

Nič več se nista genila. Tudi trepetala nista več. Bila sta kakor vkopana. Prikazen pa je povzela s še bolj zamolklim in oddaljenim glasom:

„Naj bi odpustila njim, ki so me umorili! Poslušajta, morilca moja! Ta prošnja je zaman. Nikdar se ni dvignila višje op tega kamna. Poslušajta: Nisem vama odpustila, ne odpuščam vama in ne bom vama odpustila nikdar!“

Njen glas je postal mogočen. Kriknila

Nenadna smrt v „Zvezdi“. K slučaju nenadne smrti g. Levca smo izvedeli prav lepe reči, kako človekoljubno skrbi Ljubljana tudi pod novim županom za ponesrečence na ulici. Za danes se z ozirom na pod zgorjenim naslovom v sredo izraženo kritiko o ljubljanski rešilni postaji omejimo le na sledeče pojasnilo: Glede slučaju g. Levca se rešilna postaja sploh ni najmanj obvestila, zato rešilna postaja tudi ni imela povoda stopiti v akcijo. Telefoniral se je le na magistrat, ki je bil tako skrben, da je ravno 1 uro po tem, ko je g. Levca zadela kap, poslal 2 nosača z zeleno nosilnico na lice smrti g. Levca. Tako skrbi mestna uprava v Ljubljani v takih slučajih.

Osem mesecev — brez vsake hrane pa še vedno čil in živ. To je čudež kaj, ampak je resničen in za to ni več čudež. Od 11 modrasov, ki so jih lani vpeli in sicer od sedmih, ki so jih vjeli eno popoldne meseca avgusta v bližini Toškega Ceta, žive še danes štirje v kletki in sicer do 18. aprila vsi štirje brez vsake hrane. Ker so bili vjeti 15. avgusta, je torej preteklo 8 mesecev in 3 dni odkar so se strupenjaki v svoji ječi postili. Vsi drugi so med tem časom že poricali od gladi, kakor da bi se pustili v ječi hraniti. Kakor je iz lanskih razprav v „Jutru“ znano, strupene kače, kadar so vjete, na marajo živeža, dočim se večina nestrupenih kmalo privadi v ječi in se pušče rade hraniti. Tudi tem se preostalih strupenjakom se je na razne načine ponujal živež, pa so ga trdovratno odklanjali. Še le 18. aprila torej po preteku 8 mesecev in 3 dni odkar so bili vjeti, se je izmed 4 jetnikov le eden toliko spametoval, da se je lotil ponudene mu žive miške, katero je tudi hlastno pogoltnil. Ostali trije strupeni tovariši pa še nadalje „štrajkajo“. Ti 4 čudaki se nahajajo sedaj pri g. R. Wenigu, prvaku kačjih lovcev v Šiški. Prihodnji teden pa se jih bo lahko videlo v uradništvu naše ljubljanske podružnice.

Grunt za grunt na boben. Iz Novomeške okolice: Tisti čas, ko se oče Štembur s svojo misijonsko deputacijo v Valentinovi gostilni gledati na „barometer“, je misijonar na prižnici delal reklamo za klerikalno hranilnico v Kandiji. Po novejših nazorih krščanstva namreč misijonarji rešujejo duše z reklamami za hranilnice. — Kristus je sicer izgnal s korbačem vse nemjalce denarja in kramarje iz templja, ampak tega je že blizu 2000 let. — Med tem časom se je že veliko spremenilo, to smo slišali v šmihelski cerkvi pri misijonski pridigi, kjer se nam je priporočala posojilnica in hranilnica v Kandiji. Umevno je, da smo vlagali g. misijonarju in smo se začeli zanimati za priporočeno hranilnico. Pri tem zanimanju pa smo izvedeli, da je na Dolžu prodanih 6 posestev, drugih 6 posestev pa bodo v kratkem poglani na — boben. In vseh teh 12 gruntarjev se ima zahvaliti stopiskemu župniku, ki jim je preskrbel posojilo v Kandijanski posojilnici, torej v tistem zavodu, katerega je g. misijonar tako toplo priporočal na prižnici, v času, ko so Štembur s svojo misijonsko deputacijo pri Valentinu gledali na „barometer“.

Z naročnino niso plačane tudi surovosti. To naj bi si zapomnili vsi tisti ljubljanski naročniki, ki so v času listove krize na naravnost surovi način preganjali osobe podružnične uprave in ki so tudi te dni pri pobiranju naročnine surovo nastopali nasproti inkasantom. Med drugim se je posebno odlikoval neki Rovškar gostilničar pri Auru, torej ravno v tisti gostilni, kjer je osobe „Jutra“ svojčas dalo marsikak vinar skupiti. Ko je inkasant vljudo prosil, naj plača naročnino za mesec mare, ga je gostilničar vprrečo gostov začel ozmerjati kot psa, mu vrgel nekaj

je, da se je strašno razlegalo po tili njivi mrtvih:

„Živi mi obljublajo maščevanje!...“

In tisti hip je izginila prikazen.

Ronšrol in Sent-Andre sta stala celo minuto sključena, dvomeča, ali sploh še ži-

vita.

„Vrnila se je v grob!“ je izpregovoril Sent-Andre napolned.

„K mrtvim!“ je dejal Ronšrol.

Šele zdaj sta se polagoma vzravnila; roko v roki, oči uprte v grob, sta se začela umikati, dokler nista prišla do vrat pokopališča. Tam sta našla Lagarda, ki ju je hotel nekaj vprašati. Toda nista mu odgovorila.

„Vrag ju je obsedel!“ je zagodrnjal poveljnik železnega škadrona.

Zamišljeno je gledal za njima, kako sta odhajala z opotekajočimi se koraki, poizkušajoča zaman, pospešiti jih, in ječeča z zamolklim glasom, ki je kmalu utihnil v daljavi.

Lagard s svojima dvema vojakoma je hitel v hišo v ulici Tisrandri; našel je vrata odprta, kakor da pričakujejo nekoga. Z bodali v rokah so vdrli beriči v hišo in jo pretekli od vrha do tal. Toda našli niso nikogar, niti orjaka, niti Roajala de Borever. (Pride še).

listkov po mizi, češ, da je že dvakrat plačal. Inkasant je pogledal listke in se pričel, da je g. Rovškar pač plačal, toda le do februarja. Povedal mu je, da če bi tudi plačal naročnino, s tom še ni plačal pravice ga javno pred gosti ozmerjati na način, ki malo priporoča olikanost gostilničarja, svojčas tako priljubljene gostilne pri Auru. Mi pa vsem tem gospodom povemo še to le: Komur je za tisto 1 K 50 v toliko, da ne more z listom vred potrpeti, dokler se razmere izboljšajo, naj si le prihrani še tisto poldrugo krono za se ali za ljubljansko „Meglo“. Radi teh malkontentov „Jutra“ še ne bo konec. Da bi pa pustili radi poldrugo krono tudi zadnjega naših uslužbencev se psovati in opravljeni, tega Ljubljanci ne bodo več doživeli. Ako nasproti drugim listom tako dokazuje svojo sliko, mi si tega ne bomo dopustili.

Semenj za kožo in kozuhovino se vrši v Ljubljani 5. in 6. maja v prostorih javnega skladišča spedijske družbe „Balkan“ na Dunajski cesti št. 33. Družba daje interesom tudi vse potrebne informacije. —

Pozor! Strupene kače so že zunaj! S prihodom toplejih dni je napočila ona doba, ki je za neprevidnost najbolj nevarna. Solnce izvablja izmed druge golazni tudi prve strupenjakke na dan. Na južnih solčnih krajih posebno okrog ograj vinogradov se solnčijo še leni kakor klade. A če bo vreme ostalo še nekaj dni suho, tedaj ta še pozimska lenoba izgine in golazen postane živahna, ter se razleže tudi v solnce manj pristopnih krajih v nižavju. Ta čas pa je zato najbolj nevaren, ker le malokdo prvopomladanskih izletnikov sploh misli, da je ta golazen že zunaj. Zato izletniki, ki stičete ali počivate ob skalnatih južnih pobočjih ali ob zloženih kamenitih ograjah, bodite previdni! Zlasti stariši na deželi, pazite na svoje otroke! Tudi v šolah naj bi se mladino opozarjalo na to golazen. Nevarni v tem času so zlasti modrasi, ki so še zelo leni in se navadno ne zganajo, dokler nisi že prav blizu njih. V kratkem pa nastopi za to golazen doba paranja. Videti jih je po 6 in še več skupaj vsi povprek zamotani v svitek. To traja par dni, potem se razmota in nov zarod je na potu. Zato je ravno zdaj najugodnejši čas za pokončevanje strupene golazni. Ako še vporablja le količjak previdnosti, ni pri tem delu prav nobene nevarnosti. Kolikor znano, so nekaj modrasov že vlovili v okolici Dvora pri Žužemberku.

Ne zlivajte vode čez okno! Glas iz občinstva: V hiši g. T. ml. cesta na Rudolfovo šezelnico v drugem nadstropju imajo navado izlivati vodo skozi okno na cesto. Tako postopanje ne more biti dopustno in publika, ki hodi po cesti, ne reflektuje na tak „blagoslov“ od zgoraj.

Trst-Primorje

Lep „Edinjaš“! Patentirani rodoljub z Grete L., o katerem smo že parkrat pisali, ker je vzgojil svoja sinova za renegata in ki se dela za velikega „Edinjaša“ noče žrtvovati niti 6 vinarjev na dan, da bi si vsaj „Edinost“ kupil, temveč si izposuje „Jutro“, prečita doma oba lista, potem jih pa vrne tobakarnici. To ni lepo od take „rodoljubarske“ korifeje, mož bi moral vsaj „Edinost“, na katero prisega, si naj pa še naprej izposuje, ker tega vendar ne moremo zahtevati od takega „rodoljuba“, da bi kupoval še „Jutro“, ki žigosa renegate in renegatske — očete.

Gospodična Tedeška pravijo na Greti neki Ljubljanki, ki je sicer Slovenka, ali ji je slovenščina „pregnajt“, da bi z njo omadeževala svoj z nemško kulturo oplenjeni jezik in zato bi rada presajala nemško kulturo na tržaška tla. „Gospodična Tedeška“ ne bi smela tako sramotiti Ljubljano in — svojega brata, ki je Sokol in bi mu priporočali, da bi poskušal malo uplivati na svojo sestro, da bi prenehala nemskutariti in sramotiti po Greti zavedne Ljubljance.

Iz Sv. Križa pri Trstu nam poročajo: Jakob Maganja se je pokazal v pravi luči v času veselice pevskega društva „Skala“. Mož je računal na dvorano 30 kron, njegove hčere so pa cel čas agitirale proti udeležbi, češ, da pevcu ne znajo nič peti, igralci pa ne igrati, da je škoda denarja i. t. d. Ta čudni gostilničar se je obnašal ves čas skrajno surov, ugasnil nam je luči, da bi ostali v temi, mi smo pa potem nalašč naročili godcem, da naj igrajo do polnoči same slovenske in jugoslovanske pesmi. Naprej U boj, Lepa naša domovina i. t. d. V predsobi so bili pa ves čas socialni demokrati, ki so hoteli izzivati s tem, da so peli same kalabreške pesmi. Pustili smo jih na miru, ker s takimi izzivi se ni vredno prepirati. Morda je bil Maganja jezen tudi zato, ker ni prodal dosti vina, četudi nas je bilo veliko, ali kaj hočemo, koga vina! — Pripominjamo, da je župnik v cerkvi odgovarjal ljudi od udeležbe pri veselici, ko so pa imeli veselico socialni demokrati, ni nikogar odgovarjal od udeležbe.

Podružnica C. M. družbe v Sv. Križu pri Trstu spi že skoraj dve leti spanje — pravičnika. Bilo bi res potrebno zbuditi jo iz spanja, da bi dovela, kakor delujejo druge podružnice.

Čudne navade vladajo v Trstu: iz preprog in drugih reči se stresa prah navadno ker čez okno na ulico in se pri tem nič ne pazi na to, ako morda slučajno kdo hodi izpod okna. Po nekaterih ulicah res ni varno hoditi in človek mora biti vedno pripravljen na to, da se strese na nj prah s kake preproge. Policija bo začela posvečati svojo pozornost temu najbrže še le potem, ko se enkrat strese v kaki ulici prah s preproge — na glavo policijskega ravnatelja.

Sestanek prijateljev „Jutra“ bo zopet jutri ob 8. uri zvečer v gostilni „Al Telegrafo“ v ulici Squero nuovo št. 15., zraven glavne pošte.

Slovenski delavci mesta in okolice! Kakor vsako leto, proslavi tudi letos „N. D. O.“ slovesno delavski praznik 1. majnik. Zato se pripravite, slovenski delavci na dostojno proslavo vašega velikega praznika! Natančen vspeored objavimo v prihodnjih dneh.

Slovenski zidarji! Kakor objavljeno sklicuje krajevna skupina zidarjev N. D. O. več shodov v Trstu in okolici. Na shodih se bo odločno protestiralo proti surovemu postopanju socialnih demokratov, ki potem terorizma silijo slovenske zidarje v njihovo organizacijo. Kakor nam poročajo, je bilo že veliko število zidarjev prisiljenih se organizirati pri soc. demokratih. Na delu socialni demokrati žugajo pristašem N. D. O. celo s pestmi in zahtevajo od strani delodajalcev, da odpusti iz dela vse one, ki se jim nočejo ukloniti, ki ne marajo vstopiti v socialno demokracijo. Nadalje strašijo, da bo nova posredovalnica dela izključno monopol socialnih demokratov, kar je neresnica, ni da razun članov socialne demokracije ne bo dobil noben dela. Med zidarji je razširjena velika nevednost, zato je šel marsikateri, ki je čul te laži na limanice soc. demokratičnim agitatorjem. To kar socialni demokratje sedaj prakticirajo diši precej po španski inkviziciji, in bi bila prava čuda, ako bi ne bilo na razpolago sredstev za ukrotitev teh zakonolomstev. Socialni demokratje so videli, da njihova stranka gre nazaj — vsaj v Trstu — začeli s pestmi. To je pa le njih poguba. Delavstvo bo spoznalo, da so oni, ki so že marsikatero družino vrgli v pomanjkanja, sovražniki delavstva in obrnilo se bo od njih proč ter se priklopilo pravi delavski organizaciji ki nima strankarske, ampak samo delavske koristi pred očmi. To se zgodi morda že v bližnji bodočnosti. Tudi zidarji bodo spoznali vse to, dasiravno se nahajajo v temi nevednosti, kar pa oni niso krivi, ampak tisti, ki odrekajo slovenskemu delavcu šole v materinem jeziku. Med temi se nahajajo tudi socialni demokratje, ki so glasovali v tržaškem mestnem svetu proti Ciril-Metodovim šolam. — Zatorej slovenski zidarji! Vsi se udeležite shodov skupine zidarjev N. D. O. in vsak izmed vas, ki se mu je zgodila kaka krivica, naj to glasno in energično pove na javnem shodu, da se bo ukrenilo potrebne korake na pravem mestu in pokazalo poživljeni, surovi gardi, da ekzistira pravica ne samo za socialne demokrate, ampak tudi za nas.

Slovenska, italijanska ali mednarodna sodavica? Pred par tedni je „Edinost“ priobčila notico, v kateri povdarja, da se je v Trstu ustanovila družba, ki bo vpostavila tovarno sodavice in pokale, ki pa bodo „pokale le po slovensko“. — Proti temu pa konstatiramo, da je dotična družba kapitalistov, ki je prevzela to tovarno, izjavila, da stoji na strogo mednarodni podlagi, in da ji ni mar za slovenstvo ne za italijanstvo Trsta, ampak le za žep kapitalistov, ki tvorijo to družbo! Na to se vrnemo.

Konzorcij „Jutra“ je ustanovljen in sicer na najširši demokratični podlagi, tako, da se bo „Jutro“ tudi v tem oziru razlikovalo od drugih slovenskih listov. „Jutro“ ne postane nikdar organ nobene stranke, nobene struje in nobene politične tvorbe sploh, temveč ostane vedno neodvisno ljudsko glasilo, ki bo — brez ozira na politične stranke in organizacije — propagiralo vedno samo napredne socialne ideje in jugoslovansko misel, ter se vedno potegovalo za preganjanje. Naj blebetata „Dan“ in „Slovenec“ kar hečeta, **obstoj „Jutra“ je zasiguran** in posebno „Dan“ naj bi se rajše pečal z dolgovi „Učit. tiskarne“, ki znašajo okoli pol milijona, nas pa naj bi pustil na miru. Mi se ne bi pečali s finančnim stanjem „Učit. tiskarne“, ker nas ono nič ne briga, ali ker „Dnevno“ ne da žilica miru, smo ga morali spomniti na polmilijonski dolg, kar se pa tiče odnosa prejšnjega, ljubljanskega „Jutra“ do „Učit. tiskarne“, je dobila ta od njega okoli 80.000 kron — torej je bila dobro plačana za izvršeno delo, da ima pa sedaj z „Dnevom“ izgubo, to ni naša krivda, temveč je to samo posledica njene dobičkalnosti in Ribnikarjeve častilakomnosti.

V četrtek zvečer je bil pri "Telegrafu" sestanek prijateljev "Jutra". Predsedoval sem sestanku, seveda, jaz in udeležba je bila precejšnja, prišli so vsi najbolj znani prijatelji "Jutra", med njimi tržaški škof Karlin, vsi odborniki političnega društva "Edinost", "rodoljub" L. iz Grete, policijski komisar dr. Senekovič, glavni urednik "Piccola", tržaški župan, odposlanstvo Marijinih devic, Dolfe Ribnikar iz Ljubljane, Ivan Dimnik od sv. Jakoba, njegov oče Jaka iz Ledine v Ljubljani in mnogi drugi, ki jim leži na srcu splošno in napredno "Jutra".

Dobro sem se počutil in kar greben mi je zrasel kot petelinu na gnoju, ko sem predsedoval tako odlični družbi, končno sem dobil tremo, da nisem mogel govoriti in prisotni poročevalec "Edinosti" je že vzel papir in svinčnik, da bi napisal notico "Ne skačite se tramvaja", ali se je še pravočasno premislil, ker se je spomnil nekega sličnega slučaja, ko je bil skregan radi "Jutra", dr. Pertot mi je z nekako "žavbo" namazal jezik, ki se je potem z lahkoto vrtel — samo škoda, da so drugi toliko govorili, da jaz sploh do besede nisem prišel.

Največ je seveda, govoril Dolfe Ribnikar, ki je mislil, da je na kakem shodu v Kurji vasi, ker je dvignil glavo v zrak in tako vpil, da so popokale nekatere žice na telegrafu, pridušal se je, da večjega prijatelja "Jutra" ni na celem slovanskem jugu od njega in vsi so mu to verjeli, posebno Dimnar, oče in sin, sta mu vedno pritrjevala.

Tudi drugi navzoči rodoljubi brez razlike narodnosti, so se potegovali za "Jutro" in vsi so bili zato, da se sestavi konzorcij, ali Bav-bav bi moral sprejeti naslednje pogoje:

Moral bi se dati še enkrat krstiti, da bo izključen vsak dvom o tem, ali je pravi katoliški kristjan ali ne; moral bi postati Marijina devica — pardon, devičnik; ker je moškega spola, moral bi dati svečano izjavo, da je rodoljub in patriot — sploh, prenehati bi moral biti Bav-bav in postati Hau-hau, t. j. ponižen psiček — — —

Na teh točkah se je pa vse razbilo, izjavil sem odločno, da ostanem Bav-bav do konca dni, prijatelji "Jutra" so pobrali svoja šila in kopita in odšli skozi ena vrata, skozi druga vrata je pa prišel Plut z lepim številom svojih prijateljev in z njimi napravil konzorcij, ki ga je potem podpisal

Bav-bav.

Splošni pregled tržaških dogodkov

Poročali smo zadnjič o onem 50 letnem Silvestru Šegina, doma s Proseka, ki je bil od ondot pripeljan v mestno bolnišnico v Trst, ker je bil strelom iz revolverja ranjen v desno lice. Ko so ga v bolnišnici vprašali, kdo ga je ranil, je mož dejal, da je to storila neka "hudobna ženska" imenom Šegina, ki pa ni njegova sorodnica.

A iz onega, kar se je pozneje izvedelo, se zdi, da pristojni pridevek "hudoben" bolj njemu, nego oni ženski, ki je bila nesrečna žrtev prej njegove pohotnosti in potem še njegove hudobnosti.

Ona "hudobna ženska" je 22 letna Antonija rojena Verša, ki je pa že 3 leta omožena s 25 letnim Ivanom Šegina, ki je tudi doma s Proseka in biva tam ter dela na progi južne železnice. Ranjeni Šegina je bil Antonijo ovadil orožnikom na Proseku, še predno se je odpeljal v Trst v bolnišnico. Seveda so Antonijo Šegina orožniki na podlagi te ovadbe takoj aretirali in ona je jokaje takoj priznala, da je res ona vstrelila z revolverjem proti Silvestru Šegina. Povedala je pa obenem tudi, zakaj je to storila.

Ko je pred dvema leti, torej leto potem, ko je bila omožena, šla nekega dne preko polja, ki je last Silvestra Šegine. Ta poslednji je delal na polju in ko jo je videl, jo je pozdravil ter prišel z njo pogovor. Govoril je sprva o raznih vsakdanjih stvareh, a slednjič je začel postajati . . . preveč podjeten. Ona je hotela na to oditi, a on, videč, da sta popolnoma na samotni, zgrabil za život in jo podrli na tla ter jo tam posilil. Ko je zadovoljil svoji živinski pohotnosti jo je odslovil zabičavši jej, naj nikomur ne pove, kaj se je zgodilo med njima, ker drugače bo on vsem povedal, da je sama prišla k njemu. Ker se je bala škandala, je ona res molčala. Silvester Šegina je pa to njeno molčanje zlorabil: par tednov pozneje je zahteval od nje, naj pride k njemu na polje, ker drugače bo drugi dan ves Prosek vedel, kaj se je bilo zgodilo pred 14 dnevi. Boječa se škandala in pa pravične jeze svojega soproga, se mu je reva res zopet vdala. In od tedaj je morala zadovoljiti strasti Silvestra Šegina vsaki-krat, ko je on to zahteval.

Pred štirinajstimi dnevi je pa počil škandal. Ivan Šegina, soproga Antonije, in Silvester Šegina sta se slučajno našla v gostilni. Silvester je bil nekoliko vinjen, ter je začel žaliti Ivana. Ko je pa ta reagiral, mu je Silvester zalučal v obraz psovko, ki je bila naravnost odkritje vsega razmerja med njim in Antonijo, potem mu je pa še pritrdil, da je bila Antonija že večkrat tudi njegova. Ivan Šegina je na to letel domov in tam pretepel ženo. Nesrečnica je sicer tajila, a vendar ni mogla prepričati moža, da ni res, kar je bil Silvester rekel o njej.

Drugi dan je ona zvedela, da že ves Prosek in ves Kontovelj ve o njenem razmerju s Silvestrom. Na to je sklenila, da se mašuje: prišla je v Trst, in tu je kupila revolver.

V sredo je Silvester obvestil Antonijo, da jo bo pričakoval na navadnem mestu ob 7. uri zvečer in jo povabil, naj gotovo pride. In ona je res šla, a seboj je vzela revolver, in ko je prišla na mesto sestanka in je tam že našla Silvestra, je takoj vstrelila proti njemu trikrat, a zadela ga je le enkrat.

Sedaj se nahaja Antonija Šegina v preiskovalnem zaporu v Trstu.

Ko je v četrtek zjutraj priplul v tržaško luko Lloydov parnik "Carniola", je poveljnik parnika kapetan Brazzanovich takoj javil pristanišni oblasti, da je 43 letni II. mašinist Henrik Stafuzza uro pred prigo dom v Trst, torej blizu Pirana skočil v morje. V pismih, ki jih je pustil v svoji kabini, je pokojnik povedal da je sklenil pretrgati nit svojega življenja zato, ker se ga vedno zapostavlja v službi.

Prihodnji četrtek, dne 25. t. m., o priliki, ko bo v Benetkah oficijelno izročen mestu novi zvonik sv. Marka, poleti tržaški avijatik Ivan Widmar iz Trsta v Benetke, da ponese po zraku novemu zvoniku v Benetkah pozdrav iz Trsta!

"Jutrov" sklad.

Neimenovana v Trstu 2 K 50 vinarjev.

Gosp. Gašperšič 60 vinarjev.
Iskrena hvala!

Izdajatelj glavni in odgovorni urednik MILAN PLUT.
Tiska tiskarna BRUNNER & Co. v Trstu.

I. Bachmayer
kinematograf Grand Elektro Bioskop
v Latermanovem drevoredu v Ljubljani.

Samo 4 dni od torka 23. Aprila do petka 26. Aprila Vsak dan predstave od 1/2 ure do 1/2 ure zvečer.

Velika Liverpoolska Steeple - Chase

Zanimiv posnetek po naravi. Novo senzacionalno.

KRIŠTOF KOLUMB

(Iznajditelj Amerike).

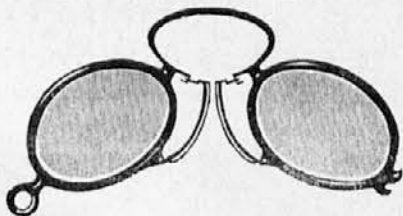
Velikanski umetniški, monopolni film, zgodovinski poučen, ter dolg 1 1/4 ure. Slika je priporočena in priznana od najvišjih krogov, naučnega ministra excelece Dr. pl. Hussareka. Film je veljal čez 1/2 milijona kron, ter je bil izgotovljen v 3 letih.

2). WILLY KOT MUČENIK

(Komično).

FR. P. ZAJEC

Ljubljana, Stari trg št. 9.

prilporeča kot prvi slovenski izprašani in oblastveno konces. optik in strokovnjak svoj optični zavod,

kakor ščipalnice in očala natančno po znanstvenih in zdravniških predpisih, toplotere zrakomere, mere za višino, daljnogleda itd.

Vsa popravila izvršujem točno in solidno v svoji po najnovjšem sistemu z električnim obratom urejeni dalavnici.

Ceniki brezplačno.

Serravallo
železnato Kina-Vino
Higijenična razstava na Dunaju 1906:
Dravno odlikovanje in častni diplom
k zlati kolajni.

Povzroča voljo do jedi,
okrepča živce, poboljša
kri in je
rekonvalescentom
in malokrvnim
zelo priporočeno od zdrav-
niških avtoritet.
Izborni okus.
Večkrat odlikovano.
Nad 6000 zdravniških spričeval.
J. SERRAVALLO, c. in kr. dvorni dobavitelj
TRST-Barkovlje.

Dika
mojih čevljev so pravi

PALMA
Kaučuk-podpetniki.
Trpežno — elegantno — higijenično.

Ponte della Fabbra 2. Via Poste nuove 5.

Prepričajte se, obiščite velike zaloge

MARIA SALARINI

Ponte della Fabbra (vogal via Torrente) - Filialka „Alla città di Londra“

Bogata izbora.

obleke za moške in dečke, kostumi za otroke, močni jopiči, Paltò, Raglani in kožuhi. Vestalje za delo in na domu. Delavske mondure, tirolski loden, pravi angleški impermeabili

Sukna domača in tuja.

Izvršujejo se naročila po meri in po najnovjših modernih modah elegantno in natančno

Cene brez konkurence.

Trgovina z delikatesami
in BUFFET CLANCICH
Ul. Torre bianca 32 - TRST - Ul. Torre bianca 32
in švima Santorio št. 4.

Potreže svoji klienteli po najzmernejših cenah (vsakovrstni salami in slanina, klobase svi in razne delikatese).
Toči Dreherjevo pivo ter bele in črna istrska in dalmatinske vina.

OSREDNJA BANKA Piazza Ponterosso 2
čeških hranilnic Podružnica v Trstu
Obreduje vloge:

4 1/4 0 **4** 1/2 0 **4** 3/4 0 **4** 3/4 0 povprečno

povračno obrestovanje

na knjižice na računu in fikse uloge premijne vloge

Vse bančne transakcije. Uradne ure od 9-12, 2-5.

Največja zaloza ur, zlatnine in srebrnine. - lastna tovarna ur v Švici.

Tovarniška znamka **IKO**

H. SUTTNER - LJUBLJANA

Mestni trg. - FILIALKA Sv. Petra cesta - Telefon št. 273.

SAFRANOVA
gostilna „Pri deteli“
ul. Belvedere št. 7.

Zajutrak, dun. kuhinja, obedi po 56 st. I. istrsko, belo in črno vino.
Toči se češko pivo, črno in svetlo. Vermut in marsala.
Za obilen obisk se priporoča udani **Hinko Safran.**

Svoji k svojim!

Največja edina slovenska tvrdka

Križmančič & Breščak - Trst

ulica Nuova 37

priporoča slavnemu občinstvu

svojo ogromno zalogo manufakturnega blaga

Najzmernejše cene. Točna postrežba. — Prevzame se delo po naročbi.

Stvari ki ne ugovarjajo sa zamenjajo takoj. — Angleško volneno blago za ženske obleke, alpagas in različne štofe za bluže in vsake vrstne tkanine volnene v največjem izboru. Perkali, zefirji, panama, satini, oksford in najrazličnejše bombažasto blago. Vsakovrstno telesno, namizno in posteljno perilo. Blago za moške obleke: volneno in bombažasto. — Odeje bombažne in volnene, pogrinjala za postelje, zavese, preproge, volna in žima.

Vsaka drobnarija za šivilje in krojače.

Svoji k svojim!

Vzorci gratis in franko!

Vzorci gratis in franko!

RESTAVRACIJA

ALLA STAZIONE

Trst, trg pred juž. kolodvorom 3
(Nasproti južnega kolodvora).

Priporoča se slavnemu občinstvu in potnikom, ki potujejo skozi Trst za obilen obisk.

Toči se izvrstno pivo in vino prve vrste.

DOBRA KUHINJA — POSTREŽBA TOČNA

CENE ZMERNE

Lastnik Anton Andrijančič,
bivši vratar hotela „Balkan“.

JOSIP SKUBICH

ima na razpolago

veliko izbero obuval

za gospe, gospode in otroke najmodernejših oblik

Moški čevlji	od K 12 do K 21
ženski nizki	9 " " 19
visoki	12 " " 24
otroški čevlji	od št. 20 do 25, K 3.80 do K 4.50
" " " " 26 " 28, " 3.50 " 9.50	
" " " " 29 " 34, " 8. — " 9.50	

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

r. z. z n. z.

v Ljubljani

obrestuje hranilne vloge po **4 1/2 %** brez vsakršnega odbitka.

Stanje hranilnih vlog: dvajset milijonov. Popolnoma varno naložen denar. Rezervni zaklad: K 700.000

PODRUŽNICA

LJUBLJANSKE KREDITNE BANKE

Trst, Piazza della Borsa 10

Centrala v Ljubljani Podružnica v Gorici, Celovcu, Sarajevu, Splitu in Celju.

Delnška glavnica K. 8.000.000.

Rezervni zaklad K. 800.000.

obavlja najkulantnejše vse bankovne in menjalne posle ter kupuje in prodaja pod jako povoljnimi pogoji

devize in vse vrste denarja. Vloge na knjižice

obrestuje za sedaj s čistimi **4 1/2 %**

Prodaja srečke na majhne mesečne obroke.

Velikanska zaloga izgotovljenih oblek

za moške, ženske in otroke

BOHINEC & C.

Ul. delle Torri 2 — TRST — Ul. S. Lazzaro 17

(za cerkvijo S. Antona novega)

Velikanska zaloga vsakovrstnih najmodernejših oblek, površnikov, dežnih plaščev i. t. d. i. t. d.

Najnižje stalne cene.

Obleke po meri od K 50.— naprej.

Najnovejši nakup dobrega blaga.

Solidna in točna postrežba.

Izvenredno darilo 1.040.000 kron (Miljon in štirideset tisoč kron). Pri spodaj navedeni tvrdki, dobi vsak, za vsakih 5 kron nakupljenega blaga, popolnoma zastonj listek, s katerim je deležen pri zrebanju dobitkov, ki znašajo skupno K 1.040.000 v gotovini, s srečkami, katere so založene v banki (Banca di Credito Popolare) v Trstu. Pomladanska in letna sezona.

Stara in dobro znana slovenska trgovina

Ferd. Dobaušek - Trst

ulica Giosuè Carducci 11,

Velika zaloga izgotovljenih oblek za moške in dečke kakor tudi vseh drugih v to stroko spadajočih predmetov.

Najkonvenijentnejši v Trstu.

Bogata izbira moških oblek najelegantnejšega kroja, solidnih in po jako nizkih cenah od K 16.— do K 60.— v najnovejših barvah in vzorcih, kakor tudi črnih in modrih. Sprejemajo se naročila oblek po meri. Vsak dan novi dohodi blaga.

Gričar & Mejač

Ljubljana, Prešernova ulica št. 9.

Velika zaloga izgotovljenih oblek za gospode, dečke in otroke — Konfekeija za dame in deklice. Solidno blago po čudovito nizkih cenah — Ceniki zastonj in franko

1887-1912

Največija, najbogatejša tovarniška zaloga

precizijskih ur

zlatnine srebrnine

briljantov.

Lastna tovarna ur v Švici.

Konkurenčne ure K 3.50, K 4.—, K 5.—

Fr. ČUDEN - Ljubljana

urar, trgovec in posestnik; delničar družbe Union Horlogère, Lepi plakati za gostilne in pisarne zastonj.

Naročajte jubilejni cenik s koledarjem.

Edino zastopstvo „Puch“ koles, za celo Kranjsko. Najboljši šivalni stroji od 70 K naprej.

Na obroke!

Velika zaloga izdelanih oblek

Velika izbira letnih in zimskih oblek za gospode in dečke, sukenj, površnikov vseh kakovosti — Specijaliteta v veznji.

Velika izbira volnenega blaga. — Najzmernejše cene.

Adolf Kostoris - Trst

Ul. S. Giovanni št. 16, I. nadst., zraven „Buffet Automatico“ Tel. 251, Rim. II.

POZOR! Skladšče se nahaja v prvem nadstropju.

POZOR! Skladšče se nahaja v prvem nadstropju.

NOVO POČREBNO PODJETJE

Prevoz mrličev na vse kraje

TRST — Corso št. 47 (vokal Piazza Carlo Goldoni) — Telefon 14-02.

Zastopstva v Nabrežini, na Opčinah in pri Orehu (Xoghene), in v Miljah z razprodajo pogrebnih predmetov.

Vozovi z bogato opremo od najenostavnejših do najbolj luksurijoznih. — Krasna izbira vencev iz umetnega cvetja, biserov in porcelane. — Zaloga pravovršnih sveč lastnega izdelka s prodajo na drobno in na debelo. Vsi pogrebnih predmeti so stalno na izbero. — Stalne cene brez konkurence, postrežba točna, splošno pohvalna. — Nočna naročila se sprejemajo v zalogi, ulica Tesa št. 31, — Telefon. 14-02.

Romeo Doplicher

trgovina s klobuki

TRST — Corso šte. 30 — TRST

Prodaja klobuke prvih tovarn, posebni izbor trdih angleških klobukov. Velika zaloga čepic za popotnike in športnih.